No. 9. BUCUREȘCI, 10 OCTOMBRE 1864. No. 9.

Abonamentele se facŭ la Tipografia Statuluĭ.

ARCHIVA ISTORICĂ A ROMÂNIEĬ.

Esse uă dată pe septemână cu preţulŭ de 1 galbenŭ pe annŭ.

SUB AUSPICIELE MINISTERIULUĬ JUSTIŢIEĬ, CULTELORŬ ŞI INSTRUCŢIUNIĬ PUBLICE.

Annulŭ I. **Redactor: B. PETRICEĬCU-HĂJDEŬ,** Annulŭ I.

ex-professor superior de istoriă şi statistică, ex-bibliotecar, ex-membru allŭ Commissiuniĭ documentalĭ.

Documente publicate în limbe străine.

No. 75.

Iaşiĭ, 1657, martiŭ 8.

Mitropolitulŭ Sucevеĭ Gedeone şi episcopiĭ Anastasiŭ dela Romanŭ şi Teofanŭ dela Huşŭ, ca primaţi aĭ bisericeĭ moldovene, dupre rugâmintea autorităţilorŭ civilĭ şi ecclesiastice din ţérra Cazacilorŭ Zaporogĭ, şi cu invoirea domnuluĭ George Stefanŭ vodă, hirotonescŭ pe Lazarŭ Baranowicz cu demnitatea de episcopŭ allŭ Czernigowuluĭ.

(Acestŭ documentŭ, preţiosŭ pentru istoria vechieĭ nóstre importanţe bisericescĕ, s'a publicatŭ în originalele russescŭ de'ntâiŭ in *Monitoriulŭ Officiale dela Czernigow*, séŭ Черниговскія губернскія вѣдомости, 1850, No. 44, p. 407—408; şi apoĭ in *Diariulŭ Ministeriuluĭ Instrucţiuniĭ Publice a Russieĭ*, tomŭ 75, secţiunea 5, p. 96-97).

In numele Tatăluĭ, Fiiuluĭ şi allŭ Sântuluĭ Spiritŭ, aminŭ.

Cine doresce episcopatulŭ, frumosŭ lucru doresce. Dérŏ se cade ca episcopulŭ să fie bunŭ, neviţiosŭ şi deşteptŭ. Tóte aceste virtuţi s'aŭ afflatŭ nesecate în pré-cinstitulŭ şi de D-ḑeŭ ĭubitulŭ kir-părinte **Lazarŭ Baranowicz**, carele, de'ntâiŭ prin ademenirea luĭ D-ḑeŭ şi chiâmarea Sântuluĭ şi Vivificătoruluĭ Spiritŭ (dupre cum ḑice şi Sânta Scriptură: nemine singurŭ nu-şĭ va căpĕta cinstea, ci chiâmatŭ fiindŭ de D-ḑeŭ, ca Aaronŭ), apoĭ prin pacĭniculŭ şi graţiosulŭ consiliŭ allŭ treptelorŭ bisericéscă şi miréná, s'a allesŭ ca să aĭbă de la D-ḑeŭ încredinţată şie îngrijirea şi mântuirea suffletelorŭ oilorŭ cuvêntătórie din eparchia **Czernigowuluĭ**. Decĭ şi noĭ, *basându ne pe adeverata mărturiă din partea pré-sânţituluĭ şi de Cristŭ ĭubitoruluĭ kir-părinte Silivestru Kossow, archiepiscopŭ şi mitropolitŭ allŭ Kievuluĭ, Galiţieĭ şi a tótă Russia; de assemenea din partea graţieĭ sélle pré-luminatuluĭ domnŭ Bogdanŭ Chmielnicki, hatmanulŭ oştilorŭ căzăcescĭ, şi din partea graţieĭ sélle luminatuluĭ domnŭ Iónе Wyhowski, grammaticulŭ generale allŭ acelloraşi oştĭ căzăcescĭ;* din carĭ mărturie urméză că, pe lângă celle-l'alte virtuţĭ, ellŭ s'a distinsŭ maĭ cu sémă, chiarŭ din copillăriă, prin zelosulŭ dorŭ şi suffletésca vocaţiune pentru viéţa călugĕréscă; decĭ eŭ **Gedeonŭ**, archiepiscopŭ şi mitropolitŭ allŭ **Sucevеĭ**, şi cu toţĭ archiereiĭ de aicĭ, adecă **Anastasiŭ** episcopulŭ **Romanuluĭ** şi **Teofanŭ** episcopulŭ **Huşuluĭ**, *cu autorisaţiunea pré-luminatŭ-strălucitoruluĭ şi piosuluĭ George Stefanŭ-vodă*, domnulŭ ţerreĭ **Moldoveĭ**, adunându-ne cu toţiĭ, cu chiâmarea şi darulŭ sântuluĭ, adeveratuluĭ şi vivificătoruluĭ Spiritŭ, amŭ sânţitŭ pe pré-cinstitulŭ şi de D-ḑeŭ ĭubitulŭ kir părinte **Lazarŭ Baranowicz**, şi prin puterea, accordată noŭe dela D-ḑeŭ, amŭ essecutatŭ în adeverŭ acéstă sântă hirotoniă. Să se urce acestŭ allŭ nostru de D-ḑeŭ ĭubitŭ frate spirituale pe trépta încredinţatĕ şie a episcopatuluĭ de **Czernigow**; să aĭbe îngrijirea şi povĕţuirea oilorŭ cuvîntătórie; să facă orĭ câte sunt ĭertate unuĭ archiereŭ prin ordine, pravilă séŭ canonŭ: să numéscă cititorĭ, să punĕ cântăreţĭ, ipodiaconĭ carĭ pórtă făclie, şi diaconĭ; să creeze preuţĭ, bisericaşĭ, călugĕrĭ marĭ şi micĭ; să sânţéscă biserice d-ḑeescĭ; şi să facă orĭ-căte se încuviinţézĕ archiereuluĭ dupre canóne. De assemenea, toţĭ creştinĭĭ ortodossĭ din acea ţérră, toţĭ preuţiĭ, toţĭ boĭerĭĭ, să asculte pe susŭ numitulŭ archiereŭ şi păstorŭ allŭ lorŭ, care are dela D-ḑeŭ puterea de a lega şi de a deslega, şi pe cine va lega pe pământŭ legatŭ va fi şi în cerŭ, şi pe cine va deslega deslegatŭ va fi Érŏ pentru maĭ bună mărturiă şi încredinţare a acesteĭ adeverate şi d-ḑeitórie hirotonie, actulŭ de faciă, emanatŭ dela noĭ toţĭ maĭ susŭ

www.dacoromanica.ro

numiţi *archierei mai mari ai ţerrei Moldovei*, dându-lu la mâna acestui de D-ḑeu iubitu kir-părinte **Lazaru Baranowicz**, episcopulu **Czernigowului**, în Cristu frate şi collegu allu smerenieloru nóstre, subscrimu cu mânele nóstre şi cu punerea peceţiloru nóstre archiereşci. Scrissu în capitalea **Iaşii**, 8 martiu 1657. (Iscălliţi:) Smeritulu **Gedeonu** mitropolitulu **Sucevei** (pecete). Smeritulu **Anastasiu** episcopulu **Romanului** (pecete). Smeritulu **Teofanu** episcopulu **Huşului** (pecete).

No. 76.

Iaşii, 1657, Martiu 8.

Stefanu George vodă intăresce hirotonia de mai susu.

(Originalele russescu s'a publicatu la unu locu cu documentulu precedinte, de care nu differesce nici în priivinţa cupprinsului).

Documente inedite in limbe străine.

No 77.

Fără locu, 1490, genariu 7, pergamenă.

Vladu vodă ~~Tepeşu~~ Călugărul intórce monastirii Tisména hotarulu de josu allu satului Céurii, pentru care s'a judecatu boieriului Petru cu egumenulu Mateiu, căstigându processulu ăstu din urmă, ca unulu care adusse pentru sine 24 jurători, pe cându cellu-l'altu n'a pututu aduce decătu numai 12.

(Archiva Statului).

† Милостивмъ боживмъ Влад воевода сынъ Влада великаго воеводa. дават господствоми повелѣние господствами свѣтомъ монастирь Тисмене храмъ пречистим владичице наше Богородице и присно дѣвѣ Марии. и славнаго ем Спеніе. и честнѣишомъ wтцъ кир Мафею. и вѣсем паже w Христѣ братие пако да им сжт Чеврѣи вѣси понеж им сжт стара и права wчина. тако се подиже Петръ тако се заклесѣ вї колѣри та им Sде долни хотар потом паки се подиже старец Мафею та се заклесѣ кд колѣри тако им дадоше хотар wт Sдола wт где излѣзе Рѣчина wт пологъ дори доколе Sдаре Sжлю. сего ради им дадe и господствоми пако да им ест вѣ wчина и вѣ wхава и ни wт когоже непотѣкновено по вридмъ господствоми. сведетелеи жѣпан Драгомир Манек. жѣпан Нѣгое Борчев· жѣпан Драгич Стоиков. жѣпан Пръвѣл великии дворник. жѣпан Стоика логофет. Данчѣл комис. Ялбѣ столник. Димитръ пехарник. Владислав спатар. Станко висти. Нѣгѣ и Радѣлъ страторници. и азъ граматикъ Стан еже писахъ месица геи ѕ день в лѣт ѕцчи.

† ІѠ ВЛАД ВОЄВОДЯ МИЛОСТІА БОЖІА ГОСПОДИНЬ

Cu mila luĭ D ḑeŭ *Iónne* **Vladŭ**-vodă, *fiiulŭ luĭ Vladŭ marele voevodŭ.* Dă domnia mea acéstă poruncă domnéscă sânteĭ mŏnăstirĭ **Tismeneĭ**, templulŭ Pré-Curateĭ Stăpâneĭ nóstre Născetórieĭ de D-ḑeŭ şi pururea Fecióreĭ Marieĭ şi allŭ slăviteĭ sélle adormirĭ, şi pré-cinstituluĭ părinte kir **Mateiŭ**, şi tutulorŭ cellorŭ întru Cristŭ fraţĭ, ca să le fie satulŭ **Céurii**, pentru că le este bĕtrână şi dréptă moşiă; *căcĭ s'a fostŭ sculatŭ Petru de a juratŭ cu 12 boierĭ şi a luatŭ hotarulŭ de josŭ; déră pe urmă érăşi s'a sculatŭ şi stareţulŭ Mateiŭ de a juratŭ cu 24 boierĭ şi a recăştigatŭ acellŭ hotarŭ de josŭ, de unde esse Rugina din pologŭ (?) şi pône unde dă în Jiŭ* Dreptŭ aceia le-amŭ datŭ şi domnia mea ca să le fie dréptă moşiă şi ohavnică, şi de orĭ şi cine neattinsă după hotărîrea domnéscă. Marturĭ: jupânŭ **Dragomirŭ** allŭ luĭ **Manea**, jupânŭ **Négoe** allŭ luĭ **Borce**, jupanŭ **Drăghicĭ** allŭ luĭ **Stoĭca**, jupanŭ **Pĕrvulŭ** mare vornicŭ, jupanŭ **Staĭco** logofĕtŭ, **Danciulŭ** comisŭ, **Albulŭ** stolnicŭ, **Dumitru** paharnicŭ, **Vladislavŭ** spatarĭu, **Staĭco** vistierĭu, **Négoe** şi **Radulŭ** stratornicĭ, şi eŭ grammaticulŭ **Stanŭ** am scrisŭ în luna luĭ genariŭ, ḑioa a şéptea, annulŭ 6998.

† **Ioanne Vladŭ voevodŭ cu mila luĭ D-ḑeŭ Domnŭ.**

No. 78.

Hărlĕŭ, 1554, septembre 24, hărtiă.

Alessandru vodă Lăpuşnénulŭ vinde la 33 indivizĭ, împărtiţi în treĭ cete, poéna Dumbraviţa, cu preţulŭ de 30 boĭ şi 2 caĭ.

(Archiva Statului).

† Алеѕандръ воевода. божїею милостїю господарь земли мwлдавскои . . . слѣгам нашим Стоики батах и Еланѣл столничел и Еланкѣл мошѣл и Дра-

www.dacoromanica.ro

гот. и Лзпе Бзлмаѯ. и Дрѫгич и Ялбзл и Лзп и Ставѫрз и Фѫтзл и Мохила и Нистwр. и Трифан и Стан и Микзл. и Симїwн и Гроздв и Михѫил и Шербан и Кирик и дрзг Симїwн и Дзма и дрзг Стан и Бадюл. и Добре. и Іон Лезл и Личюл и Дан и Чернат и Сабанчил. Пепелѣ и Стѫнил и Марко. една полѣна едно мѣсто цю сѣ имензет Дзмбрѫвица на Димач и хотар тое мѣсто wт брег Димача wт къ запада правw по една грѫла на имѣ Стоенѣса до брег Сирѣтѣ. а wт къ восток паки wт брег Димача право по една грѫла на имѣ Бидра до брег Сирѣтѣ. але да ест им на три части. една част слзгам нашим Стоики ватагз и Банзл столничел и Блаикзл мошзл и Драгот и Лзпе Бзлмаѯ. вторая част слзгам нашим Дрѫгич и Ялбзл и Лзп и Ставѫр и Фѫтзл и Мохила и Нистwр и Трифан и Стан и Микзл и Симїwн и Гроздв и Михѫил и Шербан. а третаа част слзгам нашим Кирик и дрзг Симїwн и Дзма и дрзг Стан. и Бадюл и Добре и Iwн Лезл и Личюл и Дан и Чорнат и Сабанчил и Пепелѣ и Стѫнил и Марко. и дали wни господствзми тридесѣт вѡлове на ногах и два кони добри. ино ми есмѫ дал им вѫси тое вишеписаное мѣсто и полѣна на имѣ Дзмбравица на Димач како да ест им wт нас и сѫ вѫсим дохѫдом. ин да сѣ не змишлает прѣд сим листом нашим. пис з Хрѫлwви в лѣто ѧѯѯг месица сен кд. Ѯчините им зрик.

† **Alessandru** vodă, cu mila luĭ D-ḑeŭ domnulŭ ţerreĭ Moldoveĭ. Dâmŭ slugelorŭ nóstre **Stoĭca** *vătafŭ*, **Banulŭ** *stolnicellŭ*, **Vlaĭculŭ** *moşulŭ(?)*, **Dragotă**, **Lupea Bulméḑŭ**, **Drăghicĭ**, **Albulŭ**, **Lupŭ**, **Stavĕrŭ**, **Fĕtulŭ**, **Mohila**, **Nistorŭ**, **Trifanŭ**, **Stanŭ**, **Miculŭ**, **Simionŭ**, **Grozavŭ**, **Mihăilŭ**, **Şerbanŭ**, **Chiricŭ**, altŭ **Simionŭ**, **Duma**, altŭ **Stanŭ**, **Badiulŭ**, **Dobrea**, **Ionŭ Leulŭ**, **Liciulŭ**, **Danŭ**, **Cernatŭ**, **Sabancilă**, **Pepelea**, **Stănilă** şi **Marcu**, uă poénă în loculŭ ce se numesce **Dumbrăviţă** pe **Dimaciu**, cu hotarulŭ dela malulŭ **Dimaciuluĭ** către appussŭ dreptŭ pe uă gărlă a-nume **Stoenésa** pônĕ la malulŭ **Siretuluĭ**, érŏ către resăritŭ érŏşĭ dela malulŭ **Dimaciuluĭ** dreptŭ pe uă gărlă a-nume **Vidra** pônĕ la malulŭ **Siretuluĭ**; *care pământŭ să le fiă în treĭ părţi*: uă parte slugelorŭ nóstre **Stoĭca** vătafŭ, **Banulŭ** stolnicellŭ, **Vlaĭculŭ** moşulŭ, **Dragotă** şi **Lupea Bulméḑŭ**; a dŭoa parte slugelorŭ nóstre **Drăghicĭ**, **Albulŭ**, **Lupŭ**, **Stavĕrŭ**, **Fĕtulŭ**, **Mohila**, **Nistorŭ**, **Trifanŭ**, **Stanŭ**, **Miculŭ**, **Simionŭ**, **Grozavŭ**, **Mihăilŭ** şi **Şerbanŭ**; a treea parte slugelorŭ nóstre **Chiricŭ**, cellŭ-l'altŭ **Simionŭ**, **Duma**, cellŭ-l'altŭ **Stanŭ**, **Badiulŭ**, **Dobrea**, **Ionŭ Leulŭ**, **Liciulŭ**, **Danŭ**, **Cernatŭ**, **Sabancilă**, **Pepelea**, **Stănilă** şi **Marcu**; *carĭ toţĭ aŭ datŭ domneĭ melle 30 boĭ sánetoşĭ şi 2 caĭ buniĭ*, incătŭ să le fiă dela noĭ totŭ acellŭ locŭ cu poéna anume **Dumbrăviţă-pe-Dimaciŭ** cu totŭ venitulŭ, fără ammesteculŭ cuĭ-va contra acesteĭ cărţĭ a nóstre. Scrissŭ în **Hărleŭ**, ānnulŭ 7063 luna luĭ Septemvre 24. *Să le să facă şi unŭ hrisovŭ.*

No 79. –

Bucurescĭ, 1575, genariŭ 25.

Alessandru vodă Mircea hărăzesce monastiriĭ Vieroşulŭ 5 aspri din venitulŭ vămeĭ domnescĭ de la Rucărŭ, pentru suffletulŭ postelniculuĭ Albulŭ, ingropatŭ acollo.

(Acestŭ documentŭ se cunnósce dintr'uă copiă slavónă fórte neessactă în condica Vieroşuluĭ, pag. 163. Ellŭ reproduce cuvintele documentuluĭ sub No. 43 despre vitejia fraţilorŭ Ivaşcu-vornicŭ şi Albulŭ-postelnicŭ in bättălia de la Focşanĭ cu Ionaşcu-vodă)

No. 80. Vezi p. 49.

Bucurescĭ, 1586, octobre 12.

Mihnea vodă intăresce monastireĭ Vieroşŭ dania vorniculuĭ Ivascu (Golescu), satele Poenariĭ, Căpŭţinenii şi Chĭaenii, ce le căstigase prin vitejia sea in bättălia dela Fôntâna Ţiganuluĭ tatălŭ luĭ Ivaşcu, clucerulŭ Radu, dela Radu vodă Călugĕrulŭ, şi carĭ, trecêndŭ apoĭ in vremea emigraţiuniĭ cluceruluĭ sub Mircea vodă in mânele Greculuĭ Manta postelnicŭ, aŭ fostŭ cu nedreptŭ inchinate de către acesta monastiriĭ Ezerulŭ; ceia ce a fostŭ datŭ nascere la duo processe, cellŭ de'ntâĭu intre Ezereniĭ şi Ivaşcu in ḑillele pârinteluĭ domnescŭ Alessandru vodă, care recunnoscu dreptulŭ luĭ Ivaşcu, sprijinitŭ prin crisóve, prin jurâmîntulŭ a 12 boĭerĭ şi prin uă cercetare la facia loculuĭ; şi allŭ duoilea processŭ, între Ezereniĭ şi Vieroşeniĭ, in care Ezereniĭ aŭ scăpatŭ termenulŭ, şi în urma căruĭ s'a eliberatŭ actualele crisovŭ.

(Acestŭ documentŭ, fórte preţiosŭ şi in priivinţa istorică, şi în priivinţa procedureĭ juridice la străbunii nostri, s'a estrasŭ din condiţa MS. a Vieroşuluĭ, pag. 165—166).

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїею Iw Михѣ воевода и господинъ вѣсои земли вгрѣвлахїнскои сынъ великагw и прѣдобраго Алеѯандр8 воевода, дават господствоми сїе повѣленїе господствами свѣтѣи и божествен҃и монастири что сѫ глаголемыи Вїержш8. ꙗкоже да м8 вѣдет село по имѣ Поенарїи и Кѫпѫжненїи. ши Кеанїи сѫ вѣсом хотаром им. занежево села что вишписана с8т праве и старе҃и дѣдине жѕпанова Ивашка дворника. и еже достизаны и стежаны wт родителю ем8 Радѕл велики ключарю. во дни покоинаго Радѕл воевода. калѕгер. сѫ вѣрно и право слѫжѣ8. и сѫ кръвїю пролїат wт бою на Фантѫна Цигансловь, кѫда ест билса Радѕл воевода сѫ Строе прибѣгѕл. а послѣд Радѕл ключарю приѕлучисѧ ем8 прибѣдїе во дни Мирчев воевода. вѫ вгрѣскои земли. а кѕда ест был во дни Петр8 воевода сынъ Мирчев. а сїе села вишрѣчене дръжал ихъ ест постелник Грекѕл Манта и сѫтворил ест дворѣ8 на Петр8 воевода. тере ест дал сїе села на монастир глаголемыи Iѕерѫ. а кѫда ест был во дни покоинаго родителю господствами Алеѯандр8 воевода. а почтеныи правителю господствами жѕпан Ивашко бывши дворник имал ест прѣнїе сѫ калѕгером wт Iѕер. и тако прѣша калѕгери wт Iѕер како с8т нихии вишрѣчени села. и пожаловал свѣтѣи монастири wт Iѕер Iw Петр8 воевода. и Манта постелник Грекѕл сѫ тѣх села. а ѕ тем господство ем8 родителю господствами Алеѯандр8 воевода гледал и сѕдил по правд8 и по закон8. кѕпно сѫ wтц8 владыци Серафим. и сѫ wтц8 Михаил. и сѫ вѣсеми чиститими правителїе господств8 ем8. и видѣх господство ем8 и книга Радѕл воевода. и книга покоинаго Пѫтрашко воевода. како ест был помиловал сѫ сїе села по Радѕл ключарю wт Радѕл воевода калѕгера. и wт Пѫтрашко воевода wтнад по прежде врема wт калѕгери wт Iѕер. и ещеже доносил правителю господств8 ем8 жѕпан Ивашко дворник ѵ҃ болѣри тере с8т свѣдетелствовали прѣд покоинаго родителю господствами Алеѯандр8 воевода. над нихне дѕши. како ест был помиловал по Радѕл ключарю сѫ сїе села wт Радѕл воевода и wт Пѫтрашко воевода. занежде с8т были села господски. за дѣдинѕ wт над прѣже врѣмѧ. и такожде господство ем8 сѕдих и гледах сѫ wтц8 кир владыцѣ Серафим и сѫ wтц8 епископ Михаил. и сѫ вѣсѣми чиститими правителїе господства ем8 по правдѣ и по закон божїи. . . . вишписани села правителю господства ем8 вишписаном8. занежево был прѣѣи помилован Радѕл ключарю на прѣвои wт покоинаго Радѕл воевода. и wт покоинаго Пѫтрашко воевода. а ѕтем господство ем8 еще послах покоинаго wтц8 кир Ѳеѳемїе владыцѣ. тамо на вишрѣчене села. тере с8т видѣл и истинствовал. и вѫпрошал мегїаши wт wкрест мѣста. елице ест свѣдетелствовали прѣд господств8 ем8 Алеѯандр8 воевода родителю господствами ꙗкоже сѫ тех ѵ҃ болѣри. и wсташа калѕгери wт Iѕер wт закон wт пред родителю господствами Алеѯандр8 воевода. и една книга господства ем8 родителю господствами. еже ест сѫтворил господство ем8 калѕгером wт Iѕер да дръжат сїе села. да сѣ невѣрет. т8ю книг8 господств8 ем8. занеже нест были стоати за лиц8 пред господств8 ем8 сѫ болѣрином господствами Ивашко дворник. ан8 с8т были прѣластили калѕгери wт Iѕер по господств8 ем8. таже никогдаже не вѣрѕет таа книга господства ем8. а ѕ тем и во дни господствами кѫда вторакрат паки раздражали калѕгери wт Iѕер прѣх и пред господствоми. ꙗкоже и прѣѣи прѣд покоинаго родителю господствами Алеѯандр8 воевода. и сорочили с8т по калѕгери wт Вїержш пред господствоми. и денъ им ест на свѣта преподобнаа Параскива. таже калѕгери wт Вїержш wни прїидоша пред господствоми на ден и на сорок за лиц8 пред господствоми. а калѕгери wт Iѕер нѣст дошли стати лиц8 како с8т сорwчили по калѕгери wт Вїержш. сазгали и вчеловали. wсташа калѕгери wт Iѕер wт закон wт прѣд господствоми ꙗкоже и wт покоинаго родителю господствами Алеѯандр8 воевода. и како ест дал и wставил правителю господствами жѕпан Ивашко дворник сїе села иже с8т вишписани на имѣ Поенарїи и Кѫпѫжненїи и Кеанїи свѣтѣи и божественнѣи монастири что се зовет Вїержш. ꙗкоже да м8 ест жѕпан Ивашко дворник. и братѕси Алеѕл ключарю. и родителю им Радѕл ключарю. помѣи им и ради дѕше им. тѣм ради дадох и господствоми сїе села вишимѣнни свѣтѣи и божественнѣи монастири wт Вїержш. ꙗкоже да м8 ест вѫ wчин8 и вѫ wхаѕ во вѣки и ни wт когоже непоколѣбимо по wриѕм8 господства-ми. сеже и свѣдетелїе поставих господствоми. жѕпан Митрѣ велики дворник. и жѕпан Кисар велики лwгофет. и Герге вистиарю. и Пѫтр8 спатар. Iwн столник. и Михалаки комис. и Радѕл пехарник. и Параскива постелник. исправник Митрѣ велики лwгофет. и аз Иван Гънескѕл написах вѫ град Б8кѕрещи. месица wк аї ден в лѣт ѕчд: †

† Cu mila lui D-ḑeĭ *Iónne* **Mihnĕ** vodă

www.dacoromanica.ro

domnŭ a tótă ţérra ungro-română, *fiiulŭ mareluï şi pré-bunuluï Alessandru vodă.* Dă domnia mea acéstă poruncă domnéscă sânteï şi d-ḑeesceï monastirï numită **Vieroşŭ**, ca să-ï fie satele anume **Poenariï**, **Căpûţeneniï** şi **Chïaeniï** cu tóte hotarele lorŭ; carï sate sunt drepte şi vechie moşie alle jupânuluï **Ivaşcu** vornicŭ, meritate şi căstigate de către tătă-seŭ **Radu** mare clucerŭ în ḑilele reposatuluï **Radu-vodă Călugĕrulŭ**, *pentru dreptŭ-credinciósa slujbă, cândŭ îşï versase sânge în bătăllia dela Fôntâna Ţiganuluï, unde s'a luptatŭ Radu-vodă cu Stroia Pribégulŭ;* maï în urmă, *in timpulŭ luï Mircé-vodă, s'a întemplatŭ clucerului Radu de a fugi în ţérra ungară,* şi apoï sub fiiulŭ luï **Mircé**, **Petru**-vodă, *încăpêndŭ acelle sate in stăpânirea Greculuï Manta postelniculŭ,* le hărăzi cu intăritura domnéscă monastirii numite **Ezerŭ**; in fine, in ḑilele părinteluï domnieï melle reposatulŭ **Alessandru**-vodă, se sculă respectabilele boïerŭ domnescŭ fostulŭ vornicŭ jupânulŭ **Ivaşcu**, intentândŭ processŭ calugĕrilorŭ dela **Ezerŭ**, carï se apperaŭ ḑicêndŭ, câ le sunt daniă acelle sate dela *lónne* **Petru** vodă şi dela **Greculŭ Manta** postelnicŭ; atunci părintele domnieï melle *Alessandru vodă s'a pusŭ a cerceta şi a judeca dupre dreptate şi dupre lege: de'ntâiu veḑu crisovulŭ luï Radu vodă, şi allŭ reposatuluï Petraşcu vodă, din carï se descopere, că acelle sate aŭ fostŭ hărăzite clucerului Radu de la Radu vodă, şi i le întărise chiarŭ Petraşcu vodă maï 'nainte de a le da apoï călugĕrilorŭ dela Ezerŭ; după aceia insuşi jupânulŭ Ivaşcu vornicŭ adduse innaintea părinteluï domnieï melle Alessandru vodă 12 boïerï, carï aŭ mărturisitŭ şi eï cu suffletele lorŭ, cumcă acelle sate, de'ntru'nceputŭ domnescï, furĕ hărăzite clucerului Radu dela Radu vodă şi încă şi dela Petraşcu vodă; după aceia a cumpenitŭ Alessandru vodă tóte mărturiele de maï susŭ impreună cu parintele kir-vlădică Serafimŭ şi cu părintele episcopŭ Mihailŭ şi cu toţï boierï, şi măcarŭ că dupre dreptate şi dupre legea divină se vedea că acelle sate sunt in adeverŭ alle jupânuluï Ivaşco vornicŭ, fiindŭ dănuite maï întâiŭ clucerului Radu dela reposatulŭ Radu vodă şi dela Petraşcu vodă, totuşi domnia nu s'a mulţumitŭ cu asta, ci încă a trimissŭ pe reposatulŭ părinte kir-vlădica Eutimiŭ acollo la acelle sate, ca să véḑă cu ochiï luï adevĕrulŭ şi să intrebe pe megieşiï de'npregiurŭ, carï aŭ şi mărturisitŭ atunci părinteluï meŭ luï Alessandru vodă în tocmaï ca şi ceï 12 boïerï; ḑeci in acestŭ chipŭ* aŭ perdutŭ de totŭ processulŭ călugĕriï dela **Ezerŭ** inaintea luï **Alessandru** vodă, părinteluï domnieï melle; şi crisovulŭ contrariŭ, cu care se laudă eï că arŭ fi avêndŭ dela domnia sea, să nu se créḑă nicï uă dată, fiindŭ inşellăciune, de vreme ce eï attunci n'aŭ pututŭ infrunta pe boïerulŭ domnescŭ **Ivaşcu** vornicŭ; cu tóte astea şi acum in ḑilele domnieï melle, s'aŭ maï sculatŭ şi a duoa óră călugĕriï dela **Ezerŭ** adducêndŭ pêră inainte mea ca şi altă dată inaintea părinteluï meŭ **Alessandru** vodă, şi aŭ sorocitŭ pe călugĕriï dela **Vieroşŭ** la judecata domnieï melle, *punêndu-le ḑi la Sân-Parasceva;* dérŏ pe cândŭ călugĕriï **Vieroşenï** aŭ şi venitŭ la ḑi şi la termenŭ la infăciăşare inaintea domnieï melle, călugĕriï **Ezereni** nu s'aŭ presintatŭ, *ci aŭ minţitŭ şi s'aŭ rusinatŭ,* perḑêndŭ şi astă dată processulŭ, ca şi in ḑilele părinteluï domnieï melle reposatulŭ **Alessandru** vodă; şi fiindŭ că boïerulŭ domnescŭ jupânulŭ **Ivaşcu** vornicŭ a hărăzitŭ acelle susŭ-ḑisse sate a-nume **Poïenariï**, **Căpûţineniï** şi **Chïaeniï** să fiă alle sânteï şi d-ḑeesceï monastirï numite **Vieroşŭ**, pentru sufletele şi pomenirea insuluï jupânŭ **Ivaşcu** vornicŭ, şi a fratelui seŭ clucerŭ **Albulŭ**, şi a părinteluï lorŭ **Radu** clucerŭ; de aceea şi domnia mea intărimŭ acéstă daniă, ca să fie moşiă ohavnică in vecï, de nime neattinsă, dupre porunca domnéscă. Iattă şi marturiï domnescï: jupânulŭ **Mitré** mare vornicŭ, jupânulŭ **Kisar** mare logofetŭ, **Gherghe** vistiarŭ, **Petru** spatarŭ, **Ionŭ** stolnicŭ, **Mihalaki** comisŭ, **Radu** peharnicŭ şi **Paraskiva** postelnicŭ; érŏ *essecutorŭ:* **Mitrea** (?) mare logofetŭ. Amŭ scrisŭ eŭ **Ioanŭ Gănescu** in oraşulŭ **Bucurescïï**, octobre 12, annulŭ 7094: †

No. 81.

Iaşiï, 1620, aprilie 14, hărtiă.

Maria Paleologina hărăzesce monastiriï Bisericaniï satulŭ Venătoriï din judeţulŭ Némţuluï.

(Archiva Statuluï. Pecetea, mică şi rotundă, intipărită pe céră, dresintă vulturulŭ imperiale bisantinŭ).

www.dacoromanica.ro

† Се аз кѣгинѣ Марїа благоѵпокоенномѵ Димитракїе Палеѡлѡг ивывши вел постелник вѣ дни благочестиваго Іѡ Костантин Могила ѡвеѵѡда. свѣдителствѵем и вѣкрѵ даем како имѣхом едно селѡ на имѣ Вжиторїи ѵ волост немецкої. вѣ ѡкол каменскїи трѣг. кѵпленѡ ѡт Костантин Могила воевода за ѧ ѵг черленныхъ еже дал за потрѣкѣ земскѵю якож пишет и ѵрикѵ. и вивши милованїе нам ѡт Костантин воевода якож сказѵет вѣ ѵрики и вѣ исписоаче. того ради и мы ѵмыслихом ѡт глѧбини сердца нашего и ѡт вѣсеж дѵши нашеж ради надежди да благ вѣчних полѵчим. и дадохом и помиловахом свѣта вел киновїа Бесерикані идеж ест храм благовѣщенїе прѣсвѣтѣи богородици сѣ тої село Вжиторїи и сѣ брод за мани вѣ рѣцѣ Бистрици. и дадохом и два ѵриче ѡт Костан Могила воевод и ѡт Гашпар воевод вѣ рѵки молебником нашим кѧлѵгаром якож выше писахом. и да имают сѵтворити нам памѧт ѡт год до год доколѣ стоит свѣта мѧнастире на Вѧзнесенїе господне. и да не имает волѣ никтож вѧзѧти ѡт свѣта мѧнастире. а иж кто покѵситсѧ вѧзѧти его ѡт сѣѣта монастире ѡн да вѵдет проклят и анаѳема ѡт господа бога и ѡт прѣчиста богоматер и ѡт д евѧггелисты и ѡт тиї свѣтыхъ ѡтець иж вѣ Никеи и да имают ѵчастїе сѣ Іздою и сѣ беззаконними Ізден иж вѧзлиша кръв его на нас и на чадѣхъ нашихъ вѣ неисконченаемыѧ вѣки амиń. и ѡт дрѵгое село .... написани в сеи ѵрик да не имѣют Бисерикани ..... понеже сѫт дани вѣ дрѵгїи монастир и сѣ прочими ѵриками. сице свѣдетелствѵем и даем знанїе. пис ѵ Іас в лѣт ѧурки месица ап дї дн.

† Eŭ **Maria**, vĕduva reposatului *Dimtraki Paleologŭ, care a fostŭ mare postelnicŭ în dilele prosului Ioanne Constantinŭ Movila vodă*, mărturisescŭ şi înredinţezŭ, că amŭ avutŭ noĭ unŭ satŭ anume **Venătorii** iu judeţulŭ **Némţuluĭ**, ocolulŭ tĕrgului **Petreĭ**, care satŭ l'amŭ fostŭ cumpĕratŭ dela **Constantinŭ Movilă** vodă dreptŭ *1000 galbenĭ roşiĭ, daţi în trebuinţa ţerreĭ*, precum scrie şi uriculŭ, şi cu intăritura dela **Constantinŭ** vodă prin urice şi ispisóce; apoĭ amŭ gânditŭ noĭ din adâncul sufletuluĭ şi din tótă ânima nóstră, in speranţa bunurilorŭ eterne, şi amŭ datŭ şi amŭ miluitŭ cu acelŭ satŭ **Venătorii**, şi cu unŭ vadŭ de móră in apa **Bistriţeĭ**, şi cu duo urice dela **Constantinŭ Movilă** vodă şi dela **Gasparŭ** vodă, pe rugătoriĭ nostri călugĕriĭ dela sânta mare chinoviă **Bisericanii**, templulŭ buneĭ vestirĭ a pré-sânteĭ Maĭceĭ Domnuluĭ; cu condiţiunea ca să ne facă pomenire in toţi annii, cătŭ timpŭ va fiinţa insăşi mopastirea, la ḑiua Innalţărĭ Domnuluĭ; érŏ cine se va încerca a lua acellŭ satŭ dela sânta monăstire, să fie blăstematŭ, şi anatemă dela Dḑeŭ şi dela pré-curata Maica Domnuluĭ, şi dela 4 evangeliştĭ, şi dela 318 sânţĭ părinţi din Nichea, şi să se împărtăşéscă cu Iuda şi cu nelegĭuiţĭ Evreĭ, caĭ strigară: sângele luĭ assupra nóstră şi assupra copiilorŭ nostri in secoliĭ nefiniţĭ. Erŏ cellŭ-l'altŭ satŭ menţionnatŭ în acellŭ uricŭ să nu fie allŭ **Bisericanilorŭ**, fiindŭ închinatŭ uneĭ alte monastirĭ de'npreună cu alte urice. Aşa mărturisimŭ şi insciinţămŭ. Scrisŭ in **Iaşi** in annulŭ 7128 apriliŭ in 14.

Documente inedite române.

No. 82.

Fără locŭ, 1608—1609, hărtiă.

Margareta, veduvaluĭ Simeone Movila vodă şi regentă în timpulŭ intreremnuluĭ (?), insciinţédă pe velvă'afŭ şi pe membriĭ municipalităţiĭ dela Pétra, că 6 butnarĭ şi 2 puntaşĭ de acollo aŭ dela domniă privilegiulŭ scutelleĭ de orĭ-ce angherie.

(Archiva Statuluĭ).

† МЯРГИТА госпожда свѣтопочившѵмѵ СИМИѲН МОГИЛА воевода пишем ѡрѣдникѡ нашемѵ и шѵатѵзом и пѣргарим ѡт трѵг КАМЕН (Margareta, dómna sântŭ-reposatului Simeone Movila vodă scriemŭ vătavuluĭ nostru şi şoltusilorŭ şi pûrgarilorŭ din tĕrgulŭ Pétra).

Джмѵж цире де рждѵл честорь бѵтнарі къ ѧѵ кърци домнецїи де скѵтѣлж ѳ бѵтнари ши к пѵнтеши ши сѫ ле лаши фжнацѵл денѣре вадѵрі ши де подводѣ ши сѫ анѣж скѵтѣлж де толте аггерїиле де ачѣста скрием ши вж джм цире. ши талерѵл лѣкѫ ам ертат бѵтнарилор. (pecete).

---

www.dacoromanica.ro

No. 83.

Fără locŭ, 1612, martiŭ 20, hărtiă.

Săbanŭ Gliga din satulŭ Selivestriĭ rescumperă dela Ivulŭ uă bucată de teritoriŭ, dându-i dreptŭ plată: unŭ boŭ cu preţŭ de 6 zloţi, uă vaccă cu viţellŭ pentru 5 zloţi, unŭ cojocŭ— 1 galbênŭ, unŭ sucmanŭ (zeghe)— 2 zloţi, şi unŭ pâmêntŭ aratŭ şi semenatŭ— 1 galbenŭ.

(Archiva Statuluĭ).

† Ѧдекѫ ѥѕ Ивѕл дисѕми при мене мѫртѳрисѫкѕ. кѕ чест8 ѯапис ал мѣ8. кѣм амѕ дитwрс8 парт'к ѧѕі СѢБѧН ГЛИГѦ дин сат дин СѢЛѢѵѢСТРИ. парт'к ѧѕі СѢБѧН. ден парт'к ѧѕі СѢБѧН а трем парте. ши ми ѧ8 дат 8н ѣw8 ши w вакѫ кѕ вицѫл ши 8н кwжwкѕ. дерепт8 8н галѣѫн. ши 8н сѕкман дерепт8 дwі ѯлwци. ши 8н пѫмѫнт8 арат ши сѫмѫнат. дерепт8 8н галѣѫн. ши дн токмала нwстрѫ ѧ8 фwст8. ТѠДѲР БѲЗДѲГ. дин СѢЛѢѵѢСТРѢ. ши БѢЛѠШ wт там. ши ГИѠРГѢ де акwлw. ши БѠГДѦН wт там. ши попа МѦФТѢЮ wт там. ши ѦНДРѠНИК дин ѠДѠѢѲЦИ. кѣм цин8 еі твци деци wмене кѕ сѳфлетеле лwр. кѫ динаинт'к лwр сѧ8 фѫкѳт ачѣстѫ твкмалѫ ши ачѣстѫ скрисwре. ши ѣwѳл ми лѧ8 кичѳлѧнит ачеі ци wмене ѳ8ні дерепт8 ѕ ѯлwци. ши вака дерепт8 е ѯлwци дин ѯилеле лѧі. Щефан ѣwд дин дwмни ѧнтѫю. ѯрк месица мартє дни к. — сѫс цине ѧнтр8 вѣч де вѣчи.

No. 84.

Cordarenĭ, (către 1615), noembre 1, hărtiă.

Nicóră Moţocŭ, mare vătafŭ de Dorohoiu, mărturisesce, cum popa Mătieşŭ a scăpatŭ de pedépsă pe unŭ furŭ, plătindŭ la vătavia unŭ calŭ şi uă épă.

(Archiva Statuluĭ. Pecetea luĭ Moţocŭ, mică, octogonă şi intipărită cu cernélă, presintă pe scutŭ (écusson) unŭ ferrŭ de potcóvă, deasupra scutuluĭ unŭ coiffŭ (heaume), impregiurŭ lambrechinĭ, éră la margine se potŭ citi iniţialele: H. M.).

† НИКОЯРЪ МОЦОК вел вѫтах дороховскои. скрїем ши мѫртѳрисим. кѣм8 ам принс8 8н ф8р ан8ме ѠСТѦХІѲ ф8р дерепт. ден ачел ф8р Ѡстахїи ла невоѥ ѧѕі ѧ8 п8с соцїе пре ІѠПѦШКО ПѲШКѲЛѲЦ ден СЪПОТѢНИ. ден ІѠПѦШКО ѧкѫ нѧ8 п8т8т сѫ н8 сѫ дѣ виноват. ч№ кѫѕ8т ден попа МѢТЇѠШ. ка сѫ плѫтѣскѫ. ден нѣ8 дат попа 8н кал дѫ №8 плѫтит капѳл. че н8 и сѧ8 плѫтит капѳл н8ман кѕ ачел кал че ам ѧ8ат ши w №ѫ л ѧѕі простѫ. ден сѫ н8 маі ліѣѫ вал прентрачаста пѫрѫ сѫ сѫ цїе. 8 КОРДЪРѢНИ ноев л.

No. 85.

Fără locŭ, 1631, genarĭŭ 19, hărtiă.

Marturia a 6 boiarĭ despre falsificarea unuĭ documentŭ, in dauna monastirĭĭ Bisericanĭĭ, decătre unŭ diaconŭ Bilâiu dela Schĭaĭ, carele singurŭ recunnósce, că l'aŭ indemnatŭ călugĕrĭĭ dela Bistriţa.

(Archiva Statuluĭ).

† ПѫТРЯШКѠ БЯШѠТЪ бив лwгф. и ПЪТРЯШКѠ ЧѠЛПЯН бив житничар. и ГѲѠРГЇѲ БЯШѠТЪ бив вистиарник. и ЮРЯШКѠ БЯШОТѪ бив дѣwрник. и БѲХѲШ бив вистѣрник. и ДѲМИТРѲ ШѠЛДЯН бив стwлник. дѫмѳ цире кѳ частѫ скрисwре а нwстрѫ. ши кѳ тwатѫ крединца нwастрѫ. кѣм8 ѧ8 мѫртѳрисит. динаинт'к нwастрѫ диаконѧ БИЛѪІ wт тѫрг ШКѲІ дисѳш кѳ гѳра са. кѣм8 кѫндѳ ѧ8 фwст ел 8чинік. ла НИКѲЛЯІ егѳменѧ дин мънѫстире БИСТРИЦЪ. лѧ8 дѣвѫцат8. Никѳлаі егѳменѧ ши кѳ неци кѫлѳгѫрі де акwлw. де ѧ8 рас 8н 8рик. кѳ неци мещершѳгѳрі дитѣwлеци. де лѧ8 рас песпре тwт8. ши лѧ8 скрис хикѣѳн. де ла Пѫтр8 ѣwдѫ. чел бѫтрѫн. ши ѧ8 п8с дитрѫнсѧ ши хwтарѧ мънѫстиреі БѲСѲРѲКАПИЛѠР. ши пентр8 кѫче сѧ8 ши мѫртѳрисит. де ачест8 6рик хикѣѳн. кѫчі кѫ сѧ8 фwст спѫриат8 де мwарте динтро ѯѫкаре. че ѧ8 кѫѯ8т. де сѫ ва иви кандѳва ачел 8рик. дѳпѫ вица нwастрѫ сѫ сѫ крѣѯѫ ачаст№ мѫртѳрїе а нwастрѫ. кѳ адевѫрат скрием. в лѣто ѯрдѳ ген гї (Іѳсăліţі:) ПЪТРЯШКО лwгф бив. ГИѠРГЇѲ БЯШОТѪ бив бист. Яѯ (еŭ) ПЪТРЯШКО ЧОЛПЯН бив житничѣр. Яѯ ЮРЯШКО БЯШѠТ ворник бив. † дн сѳми ѳ8 БИЛИѲ диаконѧль амѫртѳрисить динаинт'к честорь боярь кѳмѳ скрие маи сѳс.

No. 86.

Fără locŭ, 1634, genarĭŭ 5, hărtiă.

Moisi Movilă vodă hărăzesce logofetuluĭ Petraşcu Cĭogolea părţile din satele Puţurenĭĭ, Sipotenĭĭ şi Pomĕrla, mostenite după vĕru-seŭ hatmanulŭ Isacŭ Bali-

www.dacoromanica.ro

ca; intărindŭ acestŭ actŭ prin uă apostillă scrisă cu însăşi mâna domnéscă.

(Archiva Statului).

† Iw МѠИСѢИ МѠГИЛѢ вwевwда божію ѣте. адекѫ домниа мѣ. мам милостивит. ши ам дат. ши ам милѧвит. пре ал нострѫ креднічос. боіарен. ПѢТРЯШКО ЧОГОЛѢ. логофетѧл. пинтрѫ а лăі дирѣптѫ слѫжбѫ. че мал слѫжит. ши не слѫжбеще. ши акмѫ. лам милѧвит домніа мѣ. кѫ але мѣле. дирѣпте wчине. ши кѫмпърѫтърі. чи ѧ кѫмпърат. вѫрѧл домниеі мѣле. рѫпоѫсатѧл Исак Балика. че ѧ фост хатман прелі сăи бани. цѫмătате де сат де ПѪЦѪРЕНІ. че сѫмтѫ. пре ѠЛОВѢЦ. ши кăте пърци сѫ вор алкще пре хаписе. л сатѫ СѢПОТѢНІ. че сѫмтѫ пре ИБѢНѢСЯ. ши нище пърци. карілє вор хи скрисе. ли хаписе. ıар л сат л ПОМЪРЛЯ. че сѫмтѫ тоатє л цѧнѧтѧл ДОРОХОЮЛѪІ. алкстє сатє прекăт вор скрїе. вăлндѧтє. ка сѫ фїе дѫмисале. ди ала ноі. дирѣпте wчине. ши мошїи л вѣч. ши нимє сѫ нѫ сѫ испитѣскѫ. а стрика. пиатрѫ кăч домниа мѣ сѫмтѫ маі апроапе. рѫдѫ лăі ИСАК БЯЛИКЪ хатманѧлăі ıар чине сѫ ва испити. а стрика. а ноастрѫ милѧире. диа фрацїи ноцри. сѧ диа рѫда ноастрѫ. сѧ ши диа стрейні ка сѫ фїе трекалкци. ши прокалкци. ли вѣч. ши сѫ лăкѫіаскѫ. кѫ Ярїа ши кѫ Юда амиреѫнѫ л вѣч † В лѣто ѯѕрмѳ гн е. † Сам господинѫ велкл. (Iscălitŭ:) Iw МѠИСИ МОГИЛА воевода. (Adaussŭ cu mâna Domnuluĭ:) Датѫм дwмнїм пентрѫ слѫжба че нам слѫжитѫ дwмнїи мѣле. нимє сѫ набѫ а стрăка пентрачем сăнгър скриѫ дwмнїм мѣ кѫ а ме мăнѫ сѫ сѫ крѣдѫ. (Iscălitura grammaticului:) † Фочѣ.

No. 87.

Crestŭ, maĭu 25, (către 1650), hărtiă.

Uă scrissóre intimă a luĭ Ioanne Boldescu către călugĕriĭ dela Bisericanĭ, vindendu-le nesce documente de moşiă in schimbŭ pe nesce dobitóce.

(Archiva Statului).

† ІѠАННЪ БѠЛДѢСКѪЛ скриемъ лнкинăнї ла лі ноцри чинстиці пърінці дела сфънта мънăстирѣ wт БѢСѢРѢКАНІ пърінтеле игѫмънѧл ПЯРТѢНІѢ ши ла тwт соборѧл дела маі мик ши плекат ши мѧлт пѫкăтwс. сѫ прїнмніці молифта вwстрѫ мăтание ши смерѣние. алт тримец ѧи исписwк ши скрисwаре молитфелор вwстре. ши кăте сѫ вwр афла тwатѣ вѫ вwі далѣ кѫм ам грăит ши ам скрис. нѫмаі че мă рwг сăмі дац ши молитва вwстрѫ добиточеле кѫ запт лнтрѫ мăнилє честwр фичорі ли ностри карїи триметем акwлwанѫме. ПРОКОПІѪ. ГЛИГОРІѪ ши карелє ва маі вени де акwлw нwі вwм плăті. ши милостивѧл дѫмнезеѫ сѫ кѫ дăрѫмскѫ лнпърăція черилăі молитфелwр вwстре. ши де вwр фи мїле тѫнсе вец сокоті де алтелѣ сѫ дац. 8 КРЪСТ маі ке. (Iscălitŭ:) ІѠАННЪ БОЛДѢСКѪЛ.

(Adressa:) Ла чинстит пърінтеле игѫмънѧл Партение ши ла тwт собwрѧл дела свънта мънăстире Бесерăкані сѫ сѫ дѣ.

No. 88.

Constantinopole, 1555, 25 octombre.

Ambassadorii Antoniŭ Veranzio şi Franciscŭ Zay înscliinţézĕ pe regele ungaro-austriacŭ Ferdinandŭ despre schimbările ce se pregătescŭ în domnia Moldoveĭ.

(Testulŭ latinŭ în *Monumenta Hungariae historica, scriptores*, t. 5, p. 221).

. . . Se proïectézĕ pentru **Moldova** numirea unuĭ noŭ vodă, care, séŭ prin propria sea rebuniă, séŭ prin uneltirile paşilorŭ, dorindŭ cu lacomiă domnia acelleĭ ţerre, se ḑice că *arŭ şi fi promissŭ Turcilorŭ cessiunea a treĭ locurĭ, ocnele Rodneĭ, Ciceulŭi şi cetatea Kykelleu*, déca îlŭ vorŭ preferi altorŭ competitorĭ. . . . . Luĭ **Alessandru**, actualeluĭ vodă allŭ **Moldoveĭ**, care căpetase domnia prin regele **Poloniei**, érŏ nu prin **Turcĭ**, i s'a poruncitŭ ca fórā zăbavă să vină la **Constantinopole**, accepêndu-se pônĕ atunci, ca amanetŭ, *nepotulŭi seŭ, pe care l'a şi trimissŭ acĭ.*

No. 89.

Leopole 1563.

Despota-vodă reguléză pe datornicii seĭ din Leopole.

(Acestŭ fragmentŭ e înscrissŭ in MS-tulŭ No. 1076 allŭ Archivei municipalĭ din Leopole, întitulatŭ *Notabilia ex Actis Leopoliensibus* p. 671).

Plenipotentia sesquisedalis (?) et pomposa. Heraclides Jacobus Basilicus Dei gratia Despotas Sami, Pari, Doridos et caeterarum insularum, Regni Moldaviae princeps utriusque gĕntis Dominus et Haeres, constituit plenipotentem Sebaldum Achingier ad emonenda debita a Michaele Corniacto et Antonio Pandolfini, sibi autem reservavit Melchiorem Hass.

Eraclide Iacobŭ Basilicŭ, *cu mila luĭ D-ḑeŭ despota Samuluĭ, Paruluĭ, Dorideĭ şi allŭ cellorŭ l'alte insule, principele regatuluĭ Moldoveĭ, domnulŭ şi moşténulŭ Grecilorŭ şi Românilorŭ*, prin uă plină-putinţă sesquisedale (?) şi pompósă imputernicesce pe **Sebaldŭ Achingier** de a cere datoria dela **Michaele Corniactŭ** şi **Antoniŭ Pandolfini**, escepţiunându-se din acéstă plină-putinţă numaĭ **Melchiore Hass**.

---

www.dacoromanica.ro